

driver Erhvervet paa lovlig og forsvarlig Maade, mod Lovbestemmelser, som kan medføre Indgreb i deres Erhvervs frie Udøvelse“. Dér sætter jeg for mit Vedkommende en Streg under dette, at Erhvervet udøves paa lovlig og forsvarlig Maade, og saa vil jeg gerne vide, om man virkelig mener, at der er særdeles Grund til at betragte dette med Mistænksomhed. Naar man forlanger, at Folk skal udøve deres Erhverv paa lovlig Maade, altsaa overensstemmende med det, som Flertallet i Samfundet mener er det rigtige, og dertil paa forsvarlig Maade, saa kan jeg ikke se, at det er nødvendigt at træffe flere Sikkerhedsforanstaltninger. Hvad der saa gaar derud over, forekommer mig at falde ind under den Kategori, som jeg nævnte før.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager sagde en Ting, som det forekommer mig kunde misforstaas. Han sagde, at Modstanderne af Afholdsbevægelsen havde faaet dannet en stor og kraftig Forening her i Landet. Der kan formentlig dermed kun være tænkt paa en eneste Forening, nemlig den personlige Friheds Værn; men hvis man betragter denne Forenings Medlemmer som Modstandere af Afholdsbevægelsen, gør man dem efter min Mening Uret. Jeg tilhører selv den Forening, og jeg betragter mig ikke som Modstander af Afholdsbevægelsen. Men jeg er en ganske bestemt Modstander af Forbudsbevægelsen. Jeg mener, at jeg i Praksis har dokumenteret, at jeg er villig til at støtte Bestræbelserne for at modvirke Misbrug, men jeg vil bestemt modvirke alle Bestræbelser for Forbud, og hvad der gaar i den Retning.

Det ærede Medlem Hr. Rode talte om Glæden ved at faa nye Læsere og Beundrere. Jeg beklager, at han ikke kan registrere mig som saadan, thi jeg har købt den Bog for ca. 23 Aar siden, saa det er altsaa en gammel Læser og Beundrer, der her dukker op. Da jeg i sin Tid med saa stor Glæde har læst den Bog, har det været mig noget af en Sorg at faa den autentiske Fortolkning, vi har faaet i Dag, hvorefter denne Bog altsaa er en Fordømmelse af Harlequin. Ja, det er muligt, men der var jo egentlig saa meget tiltalende ved Harlequin, og jeg kan ikke nægte, at jeg tror, at naar det ærede Medlem er kommet ind paa at give den Fortolkning, er det, fordi han ikke har hørt, hvad jeg har sagt. Jeg har nemlig slet ikke talt om Læresætninger eller opfattet det som Læresætninger, nej, jeg har kun taget et lille Stykke ud af den Bog og nævnt det, fordi der var saa meget sandt og rigtigt i det lille Vers. Og jeg har

slet ikke paralleliseret det med nogen. Derfor beklager jeg, at det ærede Medlem aabenbart maa have faaet et urigtigt Referat af, hvad jeg har sagt, idet han tror, at det har været vendt imod ham. Det har det slet ikke været. Men nu har jeg jo faaet den autentiske Fortolkning. Jeg har tidligere troet, at Forfatterens Standpunkt laa i de Ord: Harlequin, Harlequin, hvor blev du af, mit Haab, min Livsens Glæde, min eneste Ven paa den sorte Jord — jeg kunde af Sorrig græde.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Rode tog formodentlig Ordet i Anledning af den Bemærkning, jeg fremsatte om, hvilken Aarsag der muligt var til, at dette Forslag havde haft en saa vanskelig Gang gennem Tingene, nemlig dette, at det var Udtryk for et større Hensyn til Ædruelighedskommissionens Mindretal, end egentlig klogt var, naar man vilde naa et positivt Resultat. Nu kommer saa det ærede Medlem her og siger, at der er virkelig gennem dette Forslag taget tilstrækkeligt Hensyn til Ædruelighedskommissionens Flertal, thi, siger det ærede Medlem, Flertallet er fulgt; kun hvad angaar enkelte fundamentale Spørgsmaal, har man foretrukket Mindretallets Stilling. Men det kan jo være, at det netop er denne Foretrukken af Mindretallets Stilling, hvad fundamentale Spørgsmaal angaar, uden Hensyn til hvad Flertallet derom maatte mene, der har beredt Vanskeligheder, og det er det, jeg tror er Tilfældet. Det ærede Medlem siger, at der har ogsaa været nogen Chance for Vedtagelse af dette Lovforslag. De, der mindes den Forhandling, der fandt Sted i 1919 og 1920 om denne Sag her i det høje Folketing, vil i Dag forundres over, at den daværende Indenrigsminister, nuværende Folketingsmand Hr. Rode, nu kan være af den Opfattelse, at den var Udtryk for, at der var gode Chancer for at faa denne Lovgivning gennemført. Mig forekommer det rigtignok at være Udtryk for ganske det modsatte. I alt Fald er det jo gaet saaledes, at der har været en dyb Modsætning mellem Landstingets og Folketingets Opfattelse af denne Lovgivning paa de Hovedpunkter, som maa siges at være af væsentlig og afgørende Betydning. Nu siger det ærede Medlem, at disse gode Chancer var til Stede, men saa blev Sagen standset i Landstinget — og saa føjede det ærede Medlem paa sin sædvanlige elskelige Maade til: hvor Indenrigsministeren har stor Indflydelse. Maa jeg have Lov til at sige, at hvis jeg var vis paa, at Ordet Insinuation